

طرح تامین مالی تولید و زیرساختها

فصل اول – تعاریف

ماده 1- تعریف واژه‌ها و اصطلاحات این قانون به شرح زیر است:

الف- طرح‌های زیربنایی: (توسعه شهری و روستایی)

ب- زیر ساخت:

ج- صندوق‌های تأمین مالی: صندوق‌های موضوع بند (ه) ماده (۱) قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید به منظور تسهیل اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی مصوب ۱۳۸۸/۰۹/۲۵ است. نظیر: «صندوق‌های پروژه»، «صندوق‌های زمین و ساختمان»، «صندوق‌های املاک و مستغلات» و «صندوق‌های جسورانه» و «صندوق سرمایه‌گذاری خصوصی» از جمله این صندوق‌ها می‌باشد.

ه- توافقنامه بازر خرید (قراردادهای توافق بازر خرید یا ریپو): قرارداد بیعی است که طی آن خریدار و فروشنده اوراق بهادار همراه با انجام بیع به ترتیب یک اختیار فروش با قیمت اعمال و سررسید معین و یک اختیار خرید با قیمت اعمال و سررسید از پیش تعیین شده برای یکدیگر صادر می‌کنند

و- نهادهای وثیقه‌پذیر: منظور بانک‌ها و موسسات اعتباری غیربانکی، صندوق‌های تضمین تعهدات و شرکتهای کارگزاری فروش مطالبات (فاکتورینگ) می‌باشند.

ز- طرح‌های مشارکت عمومی و خصوصی: طرح‌هایی که با مشارکت بخش عمومی و خصوصی اجرا می‌شوند شامل: ساخت، بهره‌برداری و واگذاری (BOT).

حز- تأمین مالی خارجی: منظور سرمایه‌گذاری خارجی موضوع ماده (۱) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی و تسهیلات مالی خارجی

فصل دوم _ رفع موانع دسترسی به منابع مالی

ماده 2- متن زیر جایگزین ماده ۹ قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی ارائه شده و دو ماده نیز به قانون مذکور الحاق می‌گردد:

ماده ۹- به منظور حل مشکل تهیه تضامین در تأمین مالی، دولت مکلف است ظرف مدت چهار ماه از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون، ضوابط تشکیل، فعالیت و نظارت بر مؤسسات یا صندوق‌های تضمین تعهدات را که پیش نویس آن توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و با همکاری بانک مرکزی و سایر دستگاههای ذیربط تهیه می‌شود را به تصویب هیات وزیران برساند. صندوق‌های تضمین تعهدات می‌توانند توسط اشخاص حقوقی، تشکلهای حرفه‌ای یا گروهی از اعضای یک صنف یا صنعت خاص ایجاد شوند و به صورت عمومی، تخصصی، ملی و یا منطقه‌ای فعالیت نمایند. صندوق‌های تضمین تعهدات موظف هستند همه یا بخشی از ابزارهای تضمین

مورد نیاز بخش تولیدی و خدماتی کشور اعم از ضمانت نامه تعهد پرداخت، شرکت در مناقصه یا مزایده، پیش پرداخت، حسن انجام تعهدات، استرداد کسور وجه الضمان، ضمانت نامه گمرکی و سایر ضمانت نامه های تعهدات قراردادی را در چارچوب ضوابط ارائه نمایند.

تبصره - صندوق های تضمین تعهدات به صورت غیردولتی تأسیس و اداره خواهند شد، لیکن دستگاه های موضوع ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری می توانند با رعایت سیاست های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی به منظور انجام وظایف تخصصی خود اقدام به مشارکت در تأسیس یا سهامداری در این صندوق ها نمایند.

ماده ۹ مکرر ۱- به منظور حمایت حقوقی و مالی لازم از شکل گیری و توسعه فعالیت های صندوق های تضمین تعهدات و ایفای نقش آنها در حل معضل تامین مالی آحاد اقتصادی:

الف- بانکها و موسسات اعتباری غیربانکی و شرکت های بیمه می توانند سبد ضمانت صندوق های تضمین را به صورت مجدد تضمین یا بیمه نمایند.

ب- بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی، سازمان بورس و اوراق بهادار، کلیه دستگاه های اجرایی و سایر کارفرمایان مجاز هستند تضمین صندوق های تضمین تعهدات را، متناسب با وضعیت اعتباری صندوق های مزبور، بپذیرند.

ج - دستگاه های اجرایی، شرکت های دولتی، صندوق های ضمانت دولتی، نهادهای عمومی غیردولتی در سطح ملی یا استانی مجاز هستند با رعایت قوانین و مقررات مربوطه، بودجه های حمایتی خود را در قالب های مختلف اعم از کمک، کارگزاری منابع یا وجوه اداره شده، اختصاص خط اعتباری، تسهیلات ارزان قیمت، مشارکت در ریسک صدور ضمانت نامه در اختیار صندوق های تضمین قرار دهند.

د- قراردادهایی که توسط صندوق های تضمین تعهدات منعقد می گردد، در حکم اسناد لازم الاجراء بوده و از کلیه مزایای اسناد تجاری از جمله عدم نیاز به تودیع خسارت احتمالی بابت اخذ قرار تأمین خواسته برخوردار می باشد.

ماده ۹ مکرر ۲ -

الف) به منظور اعطا و لغو مجوز، هدایت و نظارت بر فعالیت های صندوق های تضمین در کشور (اعم از دولتی و غیردولتی)، کارگروهی به شرح زیر تشکیل می شود:

- ۱- وزیر امور اقتصادی و دارایی (رئیس کارگروه)
- ۲- رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران یا نماینده وی
- ۳- رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار یا نماینده وی
- ۴- رئیس کل بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران یا نماینده وی
- ۵- وزیر دادگستری یا نماینده وی

تبصره: دبیرخانه کارگروه در وزارت امور اقتصادی و دارایی مستقر است و دبیر کارگروه توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی منصوب میشود.

ب) وظایف کارگروه عبارتست از:

۱- صدور موافقت اصولی تأسیس و مجوز بهره برداری صندوق‌های تضمین در چارچوب آیین‌نامه‌ی اجرایی که تا سقف سه ماه پس از ابلاغ این قانون با پیشنهاد کارگروه به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

۲- نظارت بر صندوق‌های تضمین دولتی و غیردولتی از طریق:

۱-۲) تدوین و تصویب دستورالعمل‌ها و شیوه‌نامه‌های تأسیس، فعالیت و اداره صندوق‌های تضمین.

۲-۲) تعیین انواع نسبت‌های نظارتی اعم از نسبت تعهدات به سرمایه، نسبت دارایی‌های نقد و نظارت بر اجرای آن‌ها.

۲-۳) اعمال تنبیهات زیر متناسب با تخلفات شامل تذکرات کتبی، تعلیق و تحدید فعالیت‌ها، سلب صلاحیت حرفه‌ای اعضاء هیئت مدیره و مدیرعامل، لغو مجوز فعالیت، اعمال جریمه نقدی تا سقف ۱۰ درصد از تعهدات پذیرفته شده، انحلال و یا ادغام موسسه یا صندوق.

تبصره ۱- کارگروه می‌تواند برخی از وظایف اجرایی را به دبیرخانه تفویض نماید.

ماده ۳- بانک مرکزی موظف است به منظور توسعه نظام اعتبارسنجی و با هدف تغذیه اطلاعاتی شرکتهای گزارشگری اعتباری (Credit Bureau) و سایر استفاده‌کنندگان مجاز به تشخیص شورای سنجش اعتبار، پایگاه داده اعتباری کشور را جهت تجمیع اطلاعات اعتباری تأمین‌کنندگان موضوع تبصره ۱ ماده ۴ این قانون، ایجاد نماید.

تبصره ۱- شرکتهای گزارشگری اعتباری، اشخاص حقوقی هستند که اقدام به جمع‌آوری اطلاعات اعتباری اشخاص حقیقی و حقوقی از تأمین‌کنندگان مختلف به صورت مستقیم یا به واسطه پایگاه داده اعتباری کشور جهت تهیه گزارش اعتباری و سایر خدمات اعتباری برای فروش به بانک‌ها و موسسات اعتباری و سایر مصرف‌کنندگان می‌کنند.

تبصره ۲- تعیین سطح و کیفیت دسترسی دستگاههای اجرایی، بانک‌ها و موسسات اعتباری غیربانکی، موسسات رتبه‌بندی موضوع بند (۲۱) ماده (۱) «قانون بازار اوراق بهادار»، صندوق‌های تضمین تعهدات، شرکتهای کارگزاری فروش مطالبات (فکتورینگ) و سایر اشخاص به پایگاه داده اعتباری کشور، در چارچوب مصوبات شورای سنجش اعتبار مشخص می‌شود.

تبصره ۳- حفظ امنیت و محرمانگی اطلاعات پایگاه داده اعتباری بر عهده بانک مرکزی است.

تبصره ۴- اشخاصی که با مجوز شورای سنجش اعتبار مجاز به استفاده از اطلاعات پایگاه داده اعتباری کشور شده‌اند موظف هستند از اطلاعات دریافتی در چارچوب دستورالعمل‌های شورای سنجش اعتبار استفاده کنند، در غیراینصورت مشمول مجازات‌های افشای سر موضوع ماده ۶۴۸ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۵ می‌شوند. در صورتی که برای بانک مرکزی محرز شود که شخص استفاده‌کننده از اطلاعات دریافتی مغایر با هدف اعلام شده استفاده کرده است یا اطلاعات دریافتی را بدون اطلاع بانک مرکزی در اختیار اشخاص ثالث قرار داده است، بانک مرکزی موظف است ضمن قطع دسترسی استعمال‌کننده، نزد مراجع قضایی طرح دعوی کند.

ماده ۴- به منظور سیاست گذاری، هماهنگی و راهبری نظام سنجش اعتبار، «شورای سنجش اعتبار» به ریاست قائم مقام بانک مرکزی و با عضویت معاونین ذیربط وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی، دادگستری، اطلاعات، تعاون، کار و رفاه اجتماعی، کشور، صنعت، معدن و تجارت، ارتباطات و فناوری اطلاعات، سازمان برنامه و بودجه کشور، معاون دادستان کل کشور و روسای سازمان بورس اوراق بهادار و بیمه مرکزی تشکیل می‌شود. دبیرخانه شورا در بانک مرکزی مستقر می‌شود. آیین نامه نحوه برگزاری و اداره جلسات شورا در اولین جلسه به تصویب اکثریت اعضا می‌رسد. وظائف این شورا عبارت است از:

- ۱- تعیین مراجع تأمین کننده داده های مورد نیاز پایگاه داده اعتباری کشور، نوع، کیفیت و کفایت داده ها؛
- ۲- تدوین دستورالعمل نحوه تاسیس و فعالیت شرکت های گزارشگری اعتباری؛
- ۳- صدور موافقت اصولی تأسیس شرکت های گزارشگری اعتباری و تأیید اساسنامه آنها؛
- ۴- تصویب انواع خدمات قابل ارائه توسط شرکت های گزارشگری اعتباری و حداقل استانداردهای حاکم بر آن؛
- ۵- تعیین استفاده کنندگان مجاز از خدمات پایگاه داده اعتباری کشور و شرکت های گزارشگری اعتباری و مقررات حاکم بر نحوه استفاده آنها؛
- ۶- تعیین حداکثر نرخ خدمات پایگاه داده اعتباری کشور و شرکت های گزارشگری اعتباری؛
- ۷- تعیین سقف مجاز تملک سهام شرکت های گزارشگری اعتباری برای اشخاص حقیقی و حقوقی؛
- ۸- تدوین و تصویب دستورالعمل حفاظت اطلاعات و حفظ محرمانگی و امنیت دادهها؛
- ۹- تدوین و تصویب دستورالعمل نحوه تبادل اطلاعات فیما بین تامین کنندگان و پایگاه داده اعتباری کشور، پایگاه مذکور و شرکت های گزارشگری اعتباری و استفاده کنندگان
- ۱۰- تدوین دستورالعمل نحوه اعتراض به گزارش اعتباری؛
- ۱۱- تصویب انواع خدمات قابل ارائه توسط شرکت های گزارشگری اعتباری؛
- ۱۲- تعیین حداقل میزان سرمایه شرکت اعتبارسنجی؛
- ۱۳- تصویب دستورالعمل نحوه احراز صلاحیت حرفه‌ای مدیران شرکت‌های اعتبارسنجی.

تبصره ۱- کلیه تامین کنندگان اطلاعات نظیر سازمان امور مالیاتی، قوه قضاییه، نیروی انتظامی و گمرک، مکلفند اطلاعات مورد نیاز را با کیفیت مورد نظر شورا و حسب تصمیم شورا در اختیار پایگاه داده اعتباری کشور قرار دهند. تشخیص مصادیق بر عهده شورای سنجش اعتبار خواهد بود. در صورتیکه هریک از تامین کنندگان از انجام تکالیف این ماده امتناع نمایند اشخاص حقیقی خاصی در دستگاه‌های مذکور به مجازات کیفی درجه شش موضوع ماده ۱۹ قانون مجازات‌های اسلامی محکوم خواهند شد.

تبصره ۲- در صورتی که ارائه اطلاعات توسط اشخاص فوق الذکر در سایر قوانین ممنوع یا منوط به رعایت تشریفات خاصی شده باشد، ارائه اطلاعات به پایگاه داده اعتباری کشور از آن قوانین مستثنی است.

ماده ۵- تأسیس شرکت‌های گزارشگری اعتباری منوط به دریافت موافقت اصولی از «شورای سنجش اعتبار» و اخذ مجوز تأسیس از بانک مرکزی است. نظارت بر عملکرد مؤسسات مزبور برعهده بانک مرکزی بوده و لغو مجوز آن‌ها با پیشنهاد بانک مرکزی و با تأیید شورا می‌باشد.

تبصره ۱- شرکت‌های موجود فعال در زمینه اعتبارسنجی که در حال حاضر مجوز بانک مرکزی را دارند، موظفند حداکثر ظرف مدتی که شورا تعیین می‌کند، نسبت به تطبیق وضعیت خود با مفاد این قانون و مصوبات شورای سنجش اعتبار اقدام کنند. در غیراینصورت، بانک مرکزی موظف است از فعالیت آنها جلوگیری نماید.

تبصره ۲- انجام فعالیت در زمینه اعتبارسنجی داخلی شرکت‌ها و ارائه خدمات ارزش افزوده در حوزه اعتبارسنجی توسط اشخاص حقوقی، در صورت عدم استفاده مستقیم از اطلاعات پایگاه داده اعتباری کشور و رعایت دستورالعمل‌های شورای سنجش اعتبار پیرامون نحوه تبادل اطلاعات و حفاظت اطلاعات و حفظ محرمانگی و امنیت داده‌ها و نیز مفاد قرارداد همکاری با شرکت‌های گزارشگری اعتباری، بدون اخذ مجوز امکان‌پذیر است.

تبصره ۳- اشخاص می‌توانند گزارش اعتباری مربوط به خود را در صورت احراز هویت دریافت کنند. دریافت اطلاعات یا گزارش اعتباری اشخاص حقیقی و حقوقی از شرکت‌های گزارشگری اعتباری توسط اشخاص ثالث، منوط به موافقت آن اشخاص است.

ماده ۶- تأسیس شرکت‌های گزارشگری اعتباری در اداره کل ثبت شرکت‌ها و ثبت هرگونه صورتجلسات مجامع و مدیران آن بدون تأیید بانک مرکزی ممنوع می‌باشد.

ماده ۷- بانک‌ها و مؤسسات اعتباری غیربانکی می‌توانند با استفاده از گزارش‌های پایگاه داده اعتباری کشور، گزارش اعتباری شرکت‌های گزارشگری اعتباری یا گزارش رتبه بندی اعتباری از مؤسسات رتبه بندی موضوع بند (۲۱) ماده (۱) «قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران» نسبت به پرداخت تسهیلات یا ایجاد تعهدات اقدام نمایند. این امر، نافی مسئولیت بانک‌ها و مؤسسات اعتباری غیربانکی در شناسایی ریسک اعتباری متقاضی نخواهد بود. دستورالعمل اجرایی این ماده به تصویب شورای پول و اعتبار می‌رسد.

ماده ۸- کلیه اموال و دارایی‌ها اعم از عین، منفعت، طلب و حقوق مالی، منقول و غیرمنقول، اموال مادی و غیرمادی مانند اوراق بهادار، عواید قابل تصرف از سهام، مانده پاداش پایان خدمت و ذخیره مطالبات کارکنان، حقوق و مزایای مستمر دریافتی، مطالبات قراردادی، برند و علائم تجاری، مالکیت‌های فکری، کالاهای بادوام، بیمه‌های مسئولیت، مجوزهای اداری و نظایر آن قابل توثیق می‌باشند.

تبصره ۱- آیین نامه این ماده حداکثر به مدت ۳ ماه از تاریخ ابلاغ این قانون، توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و با همکاری بانک مرکزی تهیه و به تصویب هیات وزیران می‌رسد.

تبصره ۲- قبض، شرط صحت قرارداد وثیقه نیست. این امر مانع از قبض مال توسط نهادهای وثیقه پذیر نمی‌باشد.

تبصره ۳- هرگاه وثیقه‌گذار شخصی غیر از اعتبارگیرنده باشد، وثیقه‌پذیر و اعتبارگیرنده نمی‌توانند بدون موافقت وثیقه‌گذار و به پشتوانه همان وثیقه، اعمالی مثل تمدید موعد بازپرداخت بدهی اعتبارگیرنده یا افزایش میزان اعتبارات اعطایی را که مغایر با حقوق و تکالیف قراردادی وثیقه‌گذار است، انجام دهند. در صورت عدم اخذ موافقت کتبی وثیقه‌گذار، تبعات ناشی از اعمال ارتكابی متوجه وثیقه‌گذار نمی‌باشد.

تبصره ۴- نهادهای وثیقه‌پذیر می‌توانند اموال کلی و کلی در معین مواد اولیه و محصول تولیدی مانند یکصد واحد از هزار واحد کالای موجود در انبار واحدهای تولیدی را به وثیقه بگیرند. در صورتی توثیق اموال کلی همانند خودروهای تولیدی یک کارخانه مجاز است که مشخصات کمی و کیفی آن‌ها در قرارداد ذکر شده و تعیین مصادیق آن‌ها بدون اختلاف طرفین، ممکن باشد. تاریخ حصول یا ایجاد اموال مزبور که باید در قرارداد ذکر گردد، حداکثر یک سال از زمان انعقاد قرارداد تعیین می‌شود.

تبصره ۵- هرگاه وثیقه، تلف شده یا در نتیجه‌ی تصرفی منافی با حقوق وثیقه‌پذیر، به مالی تبدیل شود که تکافوی مطالبات وثیقه‌پذیر را ننماید، اعتبارگیرنده باید با درخواست نهاد وثیقه‌پذیر، مال دیگری را به عنوان وثیقه معرفی نماید. در صورت عدم معرفی مال جدید، بدهی اعتبارگیرنده بابت اعتبارات دریافتی حال شده و نهاد وثیقه‌پذیر در وصول طلب خود از محل اموال وی دارای حق تقدم است.

ماده و- بند (الف) ماده (۱۹) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور نسخ و متن زیر جایگزین آن می‌گردد:

الف- در صورت درخواست وثیقه‌گذار، نهاد وثیقه‌پذیر مکلف است متناسب با بازپرداخت هر بخش از اعتبارات اعطایی، نسبت به آزادسازی وثیقه‌های مازاد اقدام نماید. همچنین نهاد وثیقه‌پذیر مکلف است وثیقه‌ی جایگزینی که متناسب با میزان باقیمانده‌ی اعتبارات باشد را قبول نماید. پرداخت هزینه‌های آزادسازی و جایگزینی وثیقه بر عهده‌ی وثیقه‌گذار می‌باشد.

ماده ۱۰- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است ظرف یک سال از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، «سامانه‌ی جامع وثایق» را که از این به بعد در این قانون، سامانه نامیده می‌شود، به نحوی طراحی و پیاده‌سازی نماید که کلیه اطلاعات مربوط به فرایندهای توثیق اعم از معرفی مال، درخواست ترهین، ارزش‌گذاری، اجرا و آزادسازی و جایگزینی وثایق و سایر اطلاعات مورد نیاز را در برگرفته و به هر وثیقه، یک شناسه یکتا اختصاص یابد.

تبصره - اعمال حقوق نهاد وثیقه‌پذیر در اجرای وثیقه و وصول مطالبات خود از محل آن صرفاً در صورتی ممکن است که پس از ایجاد سامانه، اطلاعات مربوط به فرایندهای توثیق مال تا قبل از پرداخت تسهیلات، در سامانه ثبت شده و شناسه یکتا دریافت شده باشد.

ماده ۱۱- نهاد وثیقه‌پذیر موظف است در فرایند اعطای اعتبار، ضمن ایجاد زیرساخت‌های لازم و اتصال به سامانه، ظرف شش ماه از تاریخ اعلام بانک مرکزی، اقدامات زیر را انجام دهد:

۱- ارسال سیستمی و برخط قرارداد توثیق و سایر مدارک و مستندات مربوطه به انضمام درخواست انجام عملیات تنظیم یا ثبت قرارداد مزبور و جلوگیری از نقل و انتقال وثیقه به نفع نهاد وثیقه پذیر (در صورت وجود شرایط و امکان توثیق مال) برای اشخاص موضوع ماده 12 از طریق سامانه؛

۲- ارسال سیستمی و برخط درخواست آزادسازی وثایق از اشخاص موضوع ماده 12 و درخواست ارسال سیستمی و برخط نتیجه اقدامات انجام شده به سامانه.

ماده 12- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و دیگر دستگاه‌های تابعه‌ی قوه قضائیه، وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان‌های تابعه‌ی آن از جمله سازمان بورس و اوراق بهادار و سازمان امور مالیاتی کشور، وزارت کشور، وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت جهاد کشاورزی، وزارت راه و شهرسازی، نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، سازمان تأمین اجتماعی و سازمان اوقاف و امور خیریه مکلفند ظرف شش ماه از تاریخ اعلام بانک مرکزی، ضمن ایجاد زیرساخت‌های لازم و اتصال به سامانه، این اقدامات را به ترتیب زیر انجام دهند:

۱- تبادل اطلاعات با سامانه و دریافت درخواست نهاد وثیقه پذیر به همراه سایر مدارک مورد نیاز به شرح مندرج در بند یک ماده ۱۱ به صورت برخط و سیستمی؛

۲- تمهید مقدمات و انجام عملیات تنظیم یا ثبت قرارداد توثیق و جلوگیری از نقل و انتقال آن به نفع نهاد وثیقه پذیر و ارسال سیستمی و برخط نسخه‌ای از مستندات مربوط به عملیات انجام شده نظیر سند توثیق و ممنوعیت نقل و انتقال وثیقه به انضمام مستنداتی مانند استعلام مربوط به مفاصاحساب و عدم بدهی مالیاتی که در تنظیم اسناد مذکور از مراجع ذی‌ربط اخذ شده است، به سامانه؛

۳- انجام اقدامات مربوط به آزادسازی وثایق پس از دریافت سیستمی و برخط درخواست آزادسازی وثایق و ارسال نتیجه‌ی اقدامات انجام شده به سامانه.

تبصره ۱- سایر دستگاه‌های اجرایی و نیز اشخاص حقوقی که اطلاعاتی از مال موضوع وثیقه را در اختیار دارند، با اعلام بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و تصویب هیأت وزیران، مکلف به انجام تکلیف مقرر در این ماده می‌باشند.

ماده 13- در صورتی که دستگاه‌های اجرایی و اشخاص حقوقی که اطلاعاتی از مال موضوع وثیقه را در اختیار دارند، از انجام تکالیف خود به شرح مندرج در این قانون امتناع نمایند، شخص حقیقی که مسئولیت کیفری متوجه وی می‌باشد، به مجازات کیفری درجه‌ی شش و شخص حقوقی غیرحاکمیتی نیز در صورتی که طبق قانون مجازات اسلامی مسئول شناخته شود، به مجازات‌های موضوع ماده ۲۰ قانون مزبور محکوم خواهد گردید.

ماده 14- نهاد وثیقه پذیر مکلف است اطلاعات مربوط به فرایندهای توثیق و آزادسازی و سایر اطلاعات مورد نیاز اموالی که استعلام در خصوص شرایط و امکان توثیق آن‌ها مقدور نبوده یا تشریفات خاصی جهت انعقاد قرارداد توثیق و ممانعت از نقل و انتقال و نیز آزادسازی آن‌ها وجود ندارد را رأساً در سامانه ثبت نماید. تبیین حدود این ماده و از جمله مشخصات یا مصادیق اموال یادشده بر عهده‌ی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران است.

فصل سوم : تسهیل تأمین مالی از طریق بانک‌ها و موسسات اعتباری غیربانکی

ماده 15- به بانک‌ها و موسسات اعتباری غیربانکی اجازه داده می‌شود از محل منابع خود از جمله منابع حاصل از واگذاری دارایی‌های مازاد، در هر یک از طرح(پروژه)های بزرگ زیربنایی و طرحهای تملک دارایی‌های سرمایه‌ای نظیر طرحهای آزادراهی و بزرگراهی و راههای اصلی، صنعتی و تولیدی در قالب تأمین مالی و تملک و ایجاد شرکت و صندوق طرح(پروژه) مشارکت نمایند.

ماده 16- بانک مرکزی موظف است حداقل به صورت فصلی گزارشی از میزان و کیفیت دسترسی خانوار (اشخاص حقیقی) به خدمات بانکی را تهیه و برای عموم منتشر نماید.

تبصره ۱- گزارش موضوع این ماده باید حداقل شامل سرفصل‌های زیر باشند:

۱- تعداد خانوارهای دریافت کننده تسهیلات و مبلغ تسهیلات دریافتی در فصل اخیر

۲- مانده تسهیلات پرداخت شده به خانوارها

۳- تسهیلات پرداختی در فصل اخیر و مانده تسهیلات پرداخت شده به بخش مسکن به تفکیک ودیعه، خرید و ساخت

۴- تعداد روزهای در انتظار دریافت تسهیلات پس از تشکیل پرونده

۵- سهم هریک از انواع و نائق یا تضامین تسهیلات دریافتی اشخاص حقیقی

۶- تعداد اشخاص فاقد حساب بانکی و تغییرات آن در فصل اخیر

۷- تعداد اشخاص فاقد حساب سپرده سرمایه گذاری مدت دار

۸- سهم تراکنشهای انجام شده با ابزار پرداخت الکترونیک (به تفکیک خودپرداز، همراه بانک، تلفن بانک، اینترنت بانک) از کل تراکنش‌ها

۹- متوسط تعداد دفعات مراجعه افراد به شعب در فصل اخیر

تبصره ۲- گزارشهای موضوع تبصره (۱) این ماده باید به تفکیک دهکهای هزینه ای و استانهای کشور و در خصوص اجزاء ۱ الی ۵ تبصره (۱) به تفکیک عقود (قرض الحسنه، مرابحه و سایر عقود رایج در عملیات بانکی) باشد.

تبصره ۳- در صورتیکه اطلاعات لازم برای انتشار گزارش موضوع این ماده در سامانه های اطلاعاتی بانک مرکزی موجود نباشد، بانک مرکزی موظف است با انجام پیمایش آماری دوره ای و انتشار پرسشنامه اطلاعات لازم را فراهم و گزارش را منتشر نماید.

ماده 17- متن زیر به بند (پ) ماده (۱۹) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام تأمین مالی کشور الحاق می‌شود:

آیین‌نامه اجرایی این تبصره، با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت دادگستری و بانک مرکزی تهیه شده و حداکثر بمدت ۳ ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب هیات وزیران می‌رسد.

فصل پنجم - تسهیل تأمین مالی از بازار سرمایه

ماده 18- به‌منظور فراهم‌ساختن زمینه سرمایه‌گذاری عموم مردم در انواع طرح (پروژه)‌های زیربنایی و طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای، حمل و نقل و تولیدی صنعتی و کشاورزی و ترویج فرهنگ سرمایه‌گذاری غیرمستقیم و با هدف کاهش هزینه‌های تأمین مالی، هرگونه نقل و انتقال دارایی به/ از صندوق‌های تأمین مالی و صندوق‌های سرمایه‌گذاری طرح (پروژه) که پذیرهنویسی آنها با مجوز سازمان بورس و اوراق بهادار انجام می‌شود، مشمول مالیات به نرخ صفر می‌باشد. مالیات نقل و انتقال و سود ایجادى در شرکتهای مؤسس، ناشی از انتقال آورده غیرنقدی به شرکتهای سهامی در شرف تأسیس که به منظور ایجاد و تکمیل طرح (پروژه)‌های تولیدی صنعتی و کشاورزی، زیربنایی و طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای و حمل و نقل شکل می‌گیرد و مجوز عرضه عمومی و تأسیس آن از سازمان بورس و اوراق بهادار اخذ می‌گردد، و همچنین کلیه نقل و انتقالات مربوط به توافقنامه‌های بازخرید مشمول مالیات به نرخ صفر می‌باشد.

تبصره- نقل و انتقال دارایی شرکت مادر به/ از شرکتهای زیرمجموعه که برای انتقال به صندوق‌های تأمین مالی صورت می‌گیرد مشمول مالیات به نرخ صفر است.

ماده 19- مالیات بر درآمد آن بخش از سود تقسیم نشده سال مالی قبل شرکتهای پذیرفته شده در بورس و فرابورس که به حساب سرمایه شرکت انتقال یافته و تا پایان همان سال در اداره ثبت شرکت‌ها ثبت شود، مشمول نرخ صفر مالیاتی خواهد بود.

تبصره - در صورتی که اشخاص بهره‌مند از مشوق مالیاتی موضوع این ماده اقدام به کاهش سرمایه کنند، مالیات متعلق در سال کاهش سرمایه مطالبه و وصول می‌شود.

ماده 20- در راستای تسهیل تأمین مالی شرکتی از بازار بدهی و ایجاد تناسب نرخ سود با صرف ریسک، شرکتهای متقاضی انتشار اوراق، می‌توانند در چارچوب دستورالعملی که به پیشنهاد «کارگروه تأمین مالی پروژه» موضوع [ماده ۴۰](#) این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می‌شود، نرخ سود اوراق بدهی غیر دولتی را تا سقف ۱/۵ برابر نرخ سود تسهیلات مصوب شورای پول و اعتبار تعیین نمایند.

ماده 21- در افزایش سرمایه شرکتهای ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار، اعلامیه پذیره نویسی عمومی پس از اخذ تأییدیه مربوطه از سازمان بورس و اوراق بهادار و بدون نیاز به اخذ مجوز از مرجع ثبت شرکت‌ها، قابل انتشار می‌باشد.

ماده 22- مهلت اعمال حق تقدم در شرکتهای ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار ۳۰ روز خواهد بود و مدت مذکور در صورت ارائه دلایل موجه و مورد قبول این سازمان، فقط یکبار و حداکثر به مدت ۳۰ روز دیگر قابل تمدید می‌باشد.

ماده 23-در مورد شرکتهای ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار، موارد زیر به طریق الکترونیکی و به روشی که به تأیید سازمان بورس و اوراق بهادار میرسد، صورت می‌پذیرد:

- ۱- ارسال گواهینامه حق تقدم خرید سهام جدید از طرف شرکت به صاحبان سهام به جای استفاده از پست سفارشی
- ۲- انتشار اعلامیه‌های پذیره نویسی و دعوتنامه‌های مجامع عمومی و اطلاعیه‌ها از طرف شرکت به شکل الکترونیکی،
- ۳- پذیره نویسی و تعهد خرید سهام شرکت، به جای مراجعه به بانک‌ها و موسسات اعتباری غیربانکی و تکمیل اوراق مربوطه،
- ۴- حضور در مجامع عمومی شرکت و اعمال حق رأی،
- ۵- صدور گواهینامه موقت سهام، اوراق سهام و گواهینامه‌های حق تقدم خرید سهام شرکت به جای چاپ کاغذی آنها،
- ۶- ثبت نقل و انتقالات سهام و گواهینامه‌های حق تقدم خرید سهام شرکت، به جای ثبت آنها در دفاتر کاغذی

ماده 24- شرکتهای پذیرفته‌شده در بورس تهران یا فرابورس ایران که نسبت به افزایش سرمایه از طریق صرف سهام با سلب حق تقدم و عرضه عمومی اقدام نمایند، در صورت تسلیم مستندات مربوط به ثبت افزایش سرمایه به مرجع ثبت شرکتهای تا حداکثر چهارماه پس از پایان سال مالی و ارائه گواهی ثبت افزایش سرمایه به اداره امور مالیاتی مربوطه حداکثر تا سه ماه پس از انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه، تا بیست درصد (۲۰٪) مبلغ افزایش سرمایه مذکور از سود سال مالی قبل آنها، مشمول مالیات به نرخ صفر می‌شود.

تبصره- توزیع نقدی اندوخته صرف سهام یا کاهش سرمایه مگر به موجب احکام قضائی ممنوع می‌باشد. اشخاص حقوقی متخلف از اجرای این حکم به مجازاتی معادل پرداخت دوبرابر مشوقهای مالیاتی متعلقه محکوم می‌شوند. در خصوص اشخاص حقیقی نیز سازمان بورس و اوراق بهادار مکلف است اشخاص متخلف از اجرای این حکم اعم از مدیرعامل، اعضای هیأت مدیره یا هیأت عامل را حسب مورد به سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اعلام و سازمان ثبت اسناد و املاک کشور موظف است تا سه سال تصدی مسؤولیت در پستهای مدیریت عامل و عضویت در هیأت مدیره کلیه شرکتهای دولتی، عمومی و خصوصی را برای اشخاص مذکور لغو نماید.

ماده 25- به منظور ایجاد زیرساخت تأمین مالی در زنجیره، بورس‌های کالایی مجازند نسبت به ایجاد امکان معاملات کالا در بورس‌های ذی‌ربط بر مبنای اسناد اعتبار نظیر برات الکترونیک و سایر اسناد اعتباری قانونی و همچنین ایجاد ابزار لازم برای تبدیل اسناد اعتباری فوق‌الذکر به ریال اقدام نمایند. دستورالعمل این بند توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و ابلاغ می‌گردد.

ماده 26- به منظور حمایت از توسعه ابزارهای مالی و همچنین تسهیل معاملات ابزارهای مبتنی بر کالا، مالیات بر ارزش افزوده کلیه کالاهایی که در قالب گواهی سپرده کالایی در بورس‌های کالایی کشور پذیرش می‌شوند، مادامی که در هر یک از بورس‌های کالایی مورد مبادله قرار می‌گیرند مشمول نرخ صفر مالیاتی می‌باشند. در صورتی که کالای پشتوانه گواهی سپرده ماهیتاً مشمول مالیات بر ارزش افزوده باشد مالیات مذکور، تنها یک مرتبه و در زمان تحویل فیزیکی کالا پس از کسر اعتبار مالیاتی وصول خواهد شد و وظیفه پرداخت مالیات مذکور بر عهده تحویل‌گیرنده نهایی کالای پشتوانه گواهی سپرده کالایی می‌باشد.

فصل چهارم - تسهیل تأمین مالی خارجی

ماده 27- به منظور معرفی ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری دولتی و غیردولتی در کشور و جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی، سازمان سرمایه‌گذاری خارجی و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران مکلف است ظرف مدت سه ماه از ابلاغ این قانون، نسبت به ایجاد زیرساخت الکترونیکی تحت عنوان «سامانه جامع اطلاعات سرمایه‌گذاری کشور» اقدام نماید. اطلاعات مندرج در سامانه مذکور باید به زبان فارسی و حداقل دو زبان زنده دنیا قابل رویت بوده و امکان بارگذاری اطلاعات و مطالعات پروژه را در اختیار متقاضیان قرار دهد.

تبصره 1- سازمان سرمایه‌گذاری خارجی و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران موظف است به تمامی اشخاص حقوقی که متقاضی انجام یا جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی هستند می‌توانند نسبت به دسترسی لازم برای استفاده از خدمات سامانه موضوع این ماده را به صورت رایگان استفاده نمایند.

تبصره 2- عدم درج اطلاعات در سامانه موضوع این ماده، مانع جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی مالی خارجی یا فینانس برای دستگاه‌های اجرایی یا اشخاص حقوقی نیست.

ماده 28- به منظور ارتقاء ظرفیت‌های رقابت‌پذیری در جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی و تحقق ورود سرمایه خارجی مصوب برای اجرای طرح‌های سرمایه‌گذاری خارجی دارای مجوز موضوع ماده (6) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی، کلیه دستگاه‌های اجرایی متولی طرح‌های سرمایه‌گذاری مکلفند:

الف- ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون، فهرست ظرفیت‌های فرصت‌ها، بسته‌ها و پروژه‌های سرمایه‌گذاری، مجوزهای بدون نام، مشوق‌های سرمایه‌گذاری و تسهیلات قابل ارائه به سرمایه‌گذاران در حوزه دستگاه‌های اجرایی مربوطه را شناسایی و تدوین نموده و به زبان فارسی و دو زبان زنده دنیا تهیه و علاوه بر ارائه به سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران در سامانه جامع اطلاعات سرمایه‌گذاری کشور درج نمایند و حداقل هر سه ماه یکبار بروزرسانی نمایند.

ب- ضمن شناسایی و معرفی فرصت‌ها، بسته‌ها و پروژه‌های ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری در کشور و انجام مطالعات پیش‌امکان‌سنجی، فرصت‌ها، بسته‌ها و پروژه‌های فرصت‌های سرمایه‌گذاری در بخش‌های ذیربط را براساس مطالعات اولیه طرح‌ها، تدوین و تهیه نموده و به صورت هر سه ماه یکبار ضمن به روز نمودن اطلاعات مربوط به آن‌ها فرصت‌های

سرمایه گذاری موصوف و اعلام به سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران در سامانه جامع اطلاعات سرمایه گذاری خارجی کشور درج نماینده نمایند.

ج- اقدامات و پیگیری های لازم برای جذب و بکارگیری سرمایه های خارجی که موافقت اصولی اولیه آن را برای اخذ مجوز سرمایه گذاری خارجی صادر نموده اند، بکار گرفته و گزارش پیشرفت تحقق ورود سرمایه خارجی در هر سرمایه گذاری را هر شش ماه یکبار به سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران ارائه نمایند.

ماده 20- دستگاه های اجرایی و استانداران سراسر کشور موظفند ظرف مدت ۹ ماه پس از ابلاغ این قانون، نسبت به تهیه و تصویب بسته های سرمایه گذاری بی نام دارای همه مجوزهای لازم از دستگاه های ذیربط (مجوزهای بدون نام) در بخش های مختلف اقتصادی مربوط به خود اقدام نموده و با رعایت شرایط رقابتی آن را به سرمایه گذاران داوطلب واگذار نمایند. در خصوص بسته هایی که قابلیت جذب سرمایه گذار خارجی را دارد، دستگاه اجرایی یا استاندار موظف است مجوز مربوطه را در سامانه موضوع ماده ۲۷ این قانون بارگذاری نماید. وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است زمینه صدور مجوزهای بدون نام را در درگاه ملی صدور مجوزهای کسب و کار ایجاد نماید.

ماده 30- به دولت اجازه داده می شود تا برای حمایت از تامین منابع مالی خارجی مورد نیاز طرح های اقتصادی بخش غیردولتی که توجیه فنی، اقتصادی آن به تصویب شورای اقتصاد رسیده باشد با اخذ تعهد بازپرداخت ارزی از استفاده کنندگان از این منابع و اخذ وثایق و تضامین لازم نظیر ضمانت نامه های بانکی، نسبت به صدور ضمانت نامه لری دولتی اقدام نماید.

تبصره ۱- به شرکتهای دولتی اجازه داده می شود تا در قبال اخذ ضمانت نامه بانکی معتبر و قابل تعدیل با تغییرات نرخ ارز، برای صادرکنندگان کالاها و خدمات ایرانی و پالایش و فرآوری کننده محصولات خام ایرانی در خارج از کشور، ضمانت نامه شرکتی ارزی صادر نمایند.

تبصره ۲- در شرایطی که انتقال دانش فنی و داخلی سازی کالاهای وارداتی، مستلزم تضمین تامین ماده اولیه و یا تضمین خرید چند ساله کالای تولیدی است، دستگاه های اجرایی ذیربط مکلفند تضمین تامین مواد اولیه و یا تضمین خرید چند ساله را اعلام و با رعایت شرایط رقابتی نسبت به انتخاب سرمایه گذار غیردولتی اقدام نمایند.

ماده 31-

الف- دولت مکلف است با تصویب آیین نامه ای که توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و با همکاری بانک مرکزی، سازمان برنامه و بودجه، وزارتخانه های اطلاعات، امور خارجه، کشور، تعاون، کار و رفاه اجتماعی و میراث فرهنگی و گردشگری پیشنهاد میشود، شرایط واگذاری اقامت دائم و یا موقت را برای اتباع خارجی متقاضی اقامت ایران که مبلغ مشخصی را در بانکهای ایرانی سپرده گذاری ارزی و یا ریالی نموده و یا در ایران سرمایه گذاری مستقیم و یا غیرمستقیم می نمایند و یا اوراق دولتی و یا مشارکت ارزی و یا ریالی طرحها (پروژه های) داخلی را خریداری می نمایند را تعیین و

ابلاغ نماید. حداقل مبالغ مورد نظر هر ساله توسط دولت تعیین و اعلام میگردد. دولت مکلف است با تصویب آیین نامه‌ای که پیش نویس آن توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و با همکاری بانک مرکزی و وزارتخانه های اطلاعات، امور خارجه، کشور و میراث فرهنگی و گردشگری تهیه میشود، شرایط واگذاری اقامت دائم و یا موقت را برای اتباع خارجی که مبلغ مشخصی را در بانکهای ایرانی سپرده گذاری ارزی نموده و یا در ایران سرمایه گذاری می نمایند و یا اوراق مشارکت ارزی طرحها (پروژه های) داخلی را خریداری می نمایند را تعیین و ابلاغ نماید. مبالغ مورد نظر هر ساله توسط دولت تعیین و اعلام میگردد.

ب- دولت مکلف است شرایطی را فراهم نماید که هر ساله تا سقفی که توسط شورای پول و اعتبار تعیین میشود، اشخاص حقوقی دولتی و غیردولتی دارای دولت مکلف است شرایطی را فراهم نماید که هر ساله تا سقفی که توسط شورای پول و اعتبار تعیین میشود، شرکتهای مادر تخصصی دارای توان مالی بازپرداخت ارزی کفای در بخشهای دولتی و غیردولتی بتوانند از طریق انتشار اوراق مشارکت بهادار ارزی، یا استفاده از منابع ارزی قابل استفاده در خارج از کشور، طرحهای (پروژه های) دارای محصول صادراتی خود را تامین مالی نمایند. شرکتهای واحد شرایط برای انتشار اوراق مشارکت و طرحهای واحد شرایط در آیین نامه دولت تعیین میشود. آیین نامه اجرایی این ماده به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و با همکاری بانک مرکزی و سازمان برنامه و بودجه کشور به تصویب هیأت وزیران می رسد.

تبصره ۱- ضوابط تعیین منشأ ارز قابل استفاده برای خرید اوراق بهادار موضوع این بند توسط بانک مرکزی ابلاغ می شود.

تبصره ۲- حکم این بند موجد ضمان بازپرداخت برای دولت نیست.

ج- دولت بانک مرکزی مکلف است شرایطی را فراهم نماید تا گردشگران، سرمایه گذاران، بازرگانان، مقامات خارجی وارده به کشور و سایر متقاضیان مشابه ولردم به کشور با دریافت، متناسب با ارز تحویلی به شعب بانکی و یا صرافی های بانکی داخل و یا خارج از کشور، کارت بانکی ریالی موقدمت دار قابل تمدید، متناسب با ارز تحویلی به شعب بانکی و یا صرافی های مجاز داخل و یا خارج از کشور، خریدهای خود را انجام دهند دریافت نمایند. دستورالعمل اجرایی این بند حداکثر دو ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب شورای پول و اعتبار می رسد.

د- دولت بانک مرکزی مکلف موظف است و از طریق سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران و یا نمایندگی این سازمان در سفارتخانه های ایران در کشورهای خارجی، پس از بررسی درخواستهای مربوط به سرمایه گذاری مستقیم خارجی و یا فاینانس طرحهای داخلی با رعایت قوانین و مقررات مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم، برای اشخاص حقیقی و یا حقوقی متقاضی برای سرمایه گذار خارجی، اجازت از طریق اجازه ولردت ورود اسکناس ارز، ایجاد امکان واردات کالاها و خدمات، مبالغ نقدی و یا کالایی سرمایه گذار را از طریق و یا واگذاری فروش ارز به ولردکننده کالا سایر اشخاص، شعب و یا صرافیهای بانکهای کشور ایرانی و ایجاد سازوکار تهاتر در خارج از کشور را صادر و در صورت نیاز برای

آنها مجوز افتتاح حساب صادر نمایند. زمینه ورود هر یک از انواع سرمایه خارجی موضوع بند (الف) ماده (۱) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی را فراهم نموده و در صورت نیاز برای سرمایه‌گذار مجوز افتتاح حساب صادر نماید. آیین‌نامه اجرایی این بند حداکثر سه ماه پس از ابلاغ این قانون به پیشنهاد بانک مرکزی و با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت امور خارجه به تصویب هیات وزیران می‌رسد.

فصل پنجم - تأمین مالی زیرساخت‌ها و پروژه‌های زیربنایی

ماده 32- سازمان برنامه و بودجه با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی و سایر دستگاه‌های اجرائی ذی‌ربط می‌تواند برای تأمین مالی طرح‌ها و پروژه‌های عمرانی جدید و نیمه تمام نسبت به اخذ مجوز تاسیس انواع صندوق‌های سرمایه‌گذاری موضوع ماده ۲ قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی جدید از جمله صندوق پروژه اقدام نمایند. آیین‌نامه اجرائی ظرف مدت سه ماه پس از ابلاغ این قانون به پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه کشور و با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی به تصویب هیات وزیران می‌رسد.

ماده 33- بند ذیل به عنوان تبصره ذیل بند (د) ماده (۲۸) قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) اضافه می‌شود:

تبصره- سازمان برنامه و بودجه مکلف است حداقل حداقل ۱۰ درصد و حداکثر ۲۰ درصد از اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای دستگاه‌های اجرایی را بصورت ۱۰۰ درصد تخصیص یافته برای اجرای طرح‌های مشارکتی عمومی-خصوصی دستگاه‌ها به عنوان آورده یا سهم دولت اختصاص دهد.

ماده 34- به منظور افزایش مشارکت بخشهای غیردولتی در اجرای طرحهای آب، فاضلاب و برق:

۱- وزارت نیرو مکلف است دستگاه‌های اجرائی ذی‌ربط مکلفند در طرح‌های مشارکت عمومی و خصوصی علاوه بر زمان اداره و استفاده از منافع طرح، حجم انتقال آب و بوی فعالیت و صرفه جوئی صورت گرفته را نیز ملاک قرار دهد.

۲- وزارت نیرو مکلف است در جهت استفاده بکارگیری پساب‌های فاضلاب واحدهای مصارف تولیدی از پساب‌های فاضلاب، قیمت فروش پساب‌ها را کمتر از قیمت آب خام تعیین نماید.

۳- به منظور جایگزینی پساب فاضلاب‌ها در مصارف واحدهای صنعتی، خدماتی و فضای سبز و جذب سرمایه‌گذار جهت اجرای طرح‌های تصفیه فاضلاب‌های شهری، شرکت‌های آب و فاضلاب استانی مکلفند از طریق مذاکره و تشویق مصرف‌کنندگان عمده آبهای شرب و خام در بخشهای صنعتی، خدماتی و فضای سبز که امکان استفاده از پساب را دارند، شرایطی را فراهم کنند که این مصرف‌کنندگان نسبت به خرید تضمینی پساب اقدام و بخشی از هزینه سرمایه‌گذاری را در قالب قرارداد پیش‌خرید به سرمایه‌گذار تصفیه پساب پرداخت و آب مورد نیاز خود را از سرمایه‌گذار تحویل بگیرند. برای تسریع در اجرای طرح‌های فاضلاب و استفاده از پساب‌های حاصله بجای آب شرب و یا خام، شرکت‌های وابسته به دولت و نهادهای عمومی غیردولتی مکلفند از طریق شرکت‌های آب و فاضلاب نسبت به انعقاد قرارداد خرید تضمینی و پیش‌خرید پساب فاضلاب‌ها در حد نیاز خود اقدام نمایند.

۴- به وزارت نیرو اجازه داده می شود تا از طریق عقد قرارداد با بخشهای غیر دولتی و با رعایت حقوق حق آبه داران و مشترکین و در قالب مدل های مالی مشخص، نسبت به احداث شبکه لوله ای انتقال آب پایین دست سدها، اجرا و یا اصلاح شبکه های موجود انتقال، تصفیه و توزیع آب و فاضلاب و انتقال و توزیع برق اقدام نموده و با واگذاری آب، فاضلاب و برق صرفه جویی شده به سرمایه گذار در همان محل و یا در محل های دیگر، تسهیبات وی تسویه کند. نماینده

۵- به منظور کاهش هزینه های انتقال و ائتلاف برق و تأسیس نیروگاه برای شهرک ها و نواحی صنعتی و مناطق ویژه، وزارت نیرو مکلف است قیمت تضمینی خرید برق در شهرک های صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی را در حد رفع نیاز واحدهای مستقر، بیشتر از سایر مناطق بالاتر تعیین نماید.

۶- به وزارت نیرو اجازه داده می شود تا در مقابل دریافت آب تصفیه شده دریاها از سرمایه گذاران، معادل ارزش آن، پساب فاضلابها، آب خام و یا آب شرب برای فروش به واحدهای صنعتی، کشاورزی و یا خدماتی به سرمایه گذار تحویل نماید. به شرکتهای آب و فاضلاب استانی اجازه داده می شود با رعایت موازین شرعی در مقابل دریافت آب تصفیه شده از دریاها از سرمایه گذاران، معادل ارزشی آن در همان استان آب به سرمایه گذار، پساب فاضلابها و یا آب خام و یا آب شرب برای فروش به واحدهای صنعتی و یا متولیان فضای سبز و یا تولیدکنندگان چوب تحویل نمایند.

۷- دولت مجاز است به نسبت مشارکت واحدهای صنعتی در تأمین مالی نیروگاههای برق اتمی و تجدیدپذیر، در مقابل برق دریافتی از این نیروگاهها، در هر نقطه ای از کشور، هزینه ای را برای انتقال برق این نیروگاهها دریافت نماید. وزارت نیرو مکلف است، هزینه سوآب و انتقال برق مالکان واحدهای تولیدی تولید کننده برق تجدیدپذیر و برق اتمی را از محل تولید تا محل مصرف صفر منظور نماید.

ماده 35- به شهرداری ها و سایر دستگاههای اجرایی از جمله شهرداری ها اجازه داده می شود تا با استفاده از آورده های نقدی و غیر نقدی خود در قالب روشهای قانونی تعریف شده رسوم نظیر ساخت بهره برداری و واگذاری (BOT)، تأمین منابع مالی، ساخت، تملک و بهره برداری (BOO)، طرح و ساخت کلید در دست (APCF)، ساخت بهره برداری، مالکیت، واگذاری (BOOT)، ساخت و اجاره و واگذاری (BLT) احیاء بهره برداری و انتقال (ROT)، ساخت و اجاره و بهره برداری (BLO)، و سایر انواع روش های قانونی تعریف شده برای دولت نسبت به اجرای مشارکتی طرحهای انتفاعی و یا طرحهای زیربنایی با بخشهای غیردولتی اقدام و با پیش بینی شرایط رقابتی، از بین متقاضیان صاحب صلاحیت، شریکی که عایدی مالی بیشتری را برای شهرداری و یا دستگاه اجرایی منظور نماید، انتخاب نمایند.

تبصره ۱- دستورالعمل مربوط به شهرداریها توسط وزیر کشور و مربوط به سایر دستگاههای اجرایی توسط بالاترین مقام دستگاه اجرایی ذیربط تهیه شده و ظرف مدت ۳ ماه پس از ابلاغ این قانون، ابلاغ میگردد.

ماده 36- آورده نقدی اشخاصی که آورده نقدی برای تأمین مالی (سرمایه در گردش یا ایجاد) شرکتهایی که به منظور اجرای طرح های زیربنایی نظیر شرکت های موضوع قانون «احداث پروژه های عمرانی بخش راه و ترابری از طریق مشارکت بانک ها و سایر منابع پولی و مالی کشور (مصوب سال ۱۳۶۶)» تأسیس می شوند را فراهم می کنند و شرکتهای پذیرنده آورده نقدی، از امتیازات (معافیت سود دریافتی و هزینه قابل قبول بودن سود

پرداختی) مقرر در چارچوب ماده (۱۳۸) مکرر قانون مالیات‌های مستقیم برخوردار خواهند بود. سود دوره بهره برداری شرکت‌هایی که در بازه زمانی ۵ سال پس از اجرای این قانون اقدام به انجام طرح‌ها و پروژه‌های موضوع صدر این ماده می‌شود پرداختی به اشخاص موضوع صدر این ماده نیز تا سقف مقرر در ماده ۱۳۸ مکرر قانون مالیات‌های مستقیم، برای شرکت‌های پذیرنده آورده نقدی به عنوان هزینه قابل قبول تلقی می‌گردد. همچنین سود سالانه حاصل از بهره‌برداری طرح‌های موضوع این حکم شرکت‌هایی که پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون آغاز به کار می‌کنند، به مدت ۵ سال پس از ابلاغ این قانون‌نمایند، ن، مشمول مالیات به نرخ صفر خواهد شد است.

اشخاص حقیقی شرکت‌هایی که به منظور ایجاد طرح‌های زیرساختی و زیربنای زیربنایی عمرانی از جمله شرکت‌های موضوع قانون «احداث پروژه‌های عمرانی بخش راه و ترابری از طریق مشارکت، بانک‌ها و سایر منابع پولی و مالی کشور (مصوب سال ۱۳۶۶)» توسط بخش غیردولتی تاسیس گردیده و یا تاسیس می‌شوند، مشمول ماده (۱۳۸ مکرر) قانون مالیات‌های مستقیم بوده و سود شرکت‌هایی که به این منظور تاسیس می‌شوند نیز تا پایان دوره بهره‌برداری با نرخ مالیاتی صفر محاسبه می‌شود. سود حاصل از بهره‌برداری طرح‌های موضوع این حکم که پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون آغاز به کار می‌کنند تا ۵ سال پس از ابلاغ این قانون، مشمول مالیات به نرخ صفر است.

ماده ۳۷- به شهرداری‌ها اجازه داده می‌شود تا با رعایت مقررات تغییر کاربری اراضی و اختیارات و تکالیف سایر دستگاه‌ها، از طریق مشارکت با بخش‌های خصوصی، تعاونی و عمومی، نسبت به احداث و تاسیس تمام و یا بخشی از زیرساخت‌ها و زیربنای و تاسیسات شهری درون محدوده و حریم شهری خود اقدام کنند و از محل عواید و ظرفیت‌های ایجاد شده اصل و سود سرمایه گذار را مسترد نمایند.

تبصره- شهرداری‌ها مجاز هستند در خصوص اجرای طرح‌ها و پروژه‌های مرتبط با شهر خود اما در خارج از محدوده شهری، با رعایت هماهنگی و حفظ اختیارات و تکالیف وزارت راه و شهرسازی و سایر دستگاه‌های اجرایی مرتبط، اقدام نمایند.

ماده ۳۸- بانکها و موسسات اعتباری غیربانکی مجازند صرفاً با دریافت ضمانت‌نامه‌های صادره از شهرداری‌ها به شرکت‌ها سازمان‌ها و دستگاه‌های زیرمجموعه شهرداری‌ها

ماده ۳۹- به منظور تعیین نرخ سود دوران مشارکت متناسب با ریسک طرح‌ها و پروژه‌های مشارکتی زیربنایی و زیرساختی تولیدی دستگاه‌های اجرایی متناسب با ریسک طرح‌ها و پروژه‌ها، کارگروهی متشکل از رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور، وزیر امور اقتصادی و دارایی و رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و دو نفر ناظر از کمیسیون‌های اقتصادی و برنامه و بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی تشکیل می‌شود.

ماده ۴۰- به منظور توسعه و ترویج روشها و الگوهای تأمین مالی و استفاده از ابزارهای مالی، جلب سرمایه‌های بخش غیردولتی و اهرم سازی منابع عمومی برای اجرای طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای و طرح (پروژه) های پیشران، «کارگروه تأمین مالی پروژه» مرکب از معاونین ذی‌ربط وزارت امور اقتصادی و دارایی (رئیس کارگروه)، سازمان برنامه و بودجه کشور، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، دستگاه اجرائی ذی‌ربط (حسب مورد) و نمایندگان صندوق توسعه ملی، شورای هماهنگی بانکها و کانون بانکها تشکیل می‌شود.

تبصره ۱- کارگروه موظف است با رعایت موازین شرعی و قانونی نسبت به طراحی و پیشنهاد روشها و ابزارهای تأمین مالی طرح (پروژه)های یادشده به شورای اقتصاد اقدام نماید. پیشنهادات کارگروه مزبور با تصویب شورای اقتصاد برای تأمین مالی طرح(پروژه)های فوق لازم‌الرعایه است.

ماده 41- در اجرای ماده (۱۲) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور، با پیشنهاد دستگاه اجرایی ذیربط و تصویب شورای اقتصاد، وزارت نفت از طریق شرکتهای تابعه ذی‌ربط مکلف است در تأمین مالی بخشی از هزینه اجرا و یا احداث طرحهایی که در مصرف سوخت صرفه جویی می‌کند، و در قالب یک سرمایه‌گذاری مشترک تعریف شده است، مشارکت نماید. مبالغ پرداختی میزان مشارکت توسط وزارت نفت به عنوان بخشی از سهم دستگاه اجرایی دولتی سهم دولت محاسبه و منظور خواهد شد. این مشارکت نافی تعهدات مالی دولت مصرح در قانون توسعه حمل و نقل عمومی و مدیریت مصرف سوخت و قانون حمایت از سامانه‌های حمل و نقل ریلی شهری و حومه نیست.

ماده 42- با رعایت قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب ۱۳۸۸/۲/۱۵، به دولت اجازه داده می‌شود تا از طریق شرکت های تابعه وزارت نفت با درخواست دستگاههای اجرایی ذیربط، روزانه تا یک میلیون بشکه نفت خام را که سقف ریالی آن در بودجه سنواتی تعیین می‌شود با اخذ تضامین کافی به پیمانکاران داخلی و خارجی که با رعایت قانون برگزاری مناقصات، اقدام به تأمین مواد اولیه و یا اجرای طرحهای تملک دارائیهای سرمایه ای دارای ردیف اعتباری با اولویت طرح های زیرساختی از جمله ریلی و تأمین ناوگان اعم از قطار سریع السیر، دیزلی، قطار شهری و حومه و توسعه و ساخت بنادر اعم از دریایی و خشکی می‌نمایند و یا مواد اولیه، ماشین آلات، تجهیزات، کالای سرمایه‌ای و یا کالای مورد نیاز کشور را تأمین می‌کنند به قیمت روز صادراتی شرکت ملی نفت واگذار کرده و پس از انجام تهاتر در حسابهای فیما بین شرکت ملی نفت و خزانه داری کل کشور تسویه نماید.

تبصره ۱- سهم صندوق توسعه ملی، مناطق نفت خیز، گاز خیز و محروم از مقدار نفت تحویلی موضوع این قانون از محل سایر مقادیر صادراتی نفت خام محاسبه و در حساب این صندوق اعمال می‌شود.

تبصره ۲- تحویل گیرندگان نفت خام موضوع این قانون برای پالایش نفت تحویلی، مجاز به استفاده از ظرفیت معین شده برای پالایشگاههای داخلی طرف قرارداد با شرکت های تابعه وزارت نفت جهت تأمین فرآورده های نفتی داخل کشور، نیستند و حق عرضه و فروش نفت خود به مشتریان خارجی طرف قرارداد با شرکت های تابعه وزارت نفت را ندارند.

تبصره ۳ - شیوه مالی، حقوقی و فنی و اهلیت شرکت های متقاضی تهاتر و انتخاب طرح های مشمول این قانون در آئین نامه ای توسط سازمان برنامه و بودجه با همکاری وزارتخانه های اقتصاد، نفت، نیرو، راه و شهرسازی تهیه و ظرف مدت سه ماه به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

احکام پیشنهادی وزارت راه و شهرسازی:

Commented [MK1]: متن مصوب کمیسیون برنامه

الحاقی ۱- به وزارت راه و شهرسازی اجازه داده می شود از محل درآمد حاصل از فروش اراضی و املاک در اختیار خود و شرکتها و سازمانهای تابعه با تهاثر این اراضی و املاک با قیمت مزایده و با رعایت گردش خزانه، جهت پرداخت و تسویه مطالبات پیمانکاران با تامین سهم مشارکت خود در قراردادهای مشارکتی خود برای اجرای طرح های دارای کد و ردیف بودجهای که اولویت آن توسط وزیر راه و شهرسازی تعیین می شود، اقدام نماید.

الحاقی ۲- وزارت راه و شهرسازی مجاز است از طریق شرکتها و سازمانهای تابعه خود و در اجرای ماده (۲۷) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲)، کلیه طرح (پروژه های انواع راه (آزادراهی، بزرگراهی، راه اصلی شریانی، راههای فرعی گردشگری، ریلی، فرودگاهی و بندری در دست احداث و بهره برداری خود را با استفاده از قراردادهای مشارکت عمومی و خصوصی برای تأمین مالی احداث، تکمیل، بهسازی، بازسازی، بهره برداری و نگهداری در قبال اخذ عوارض و یا حق دسترسی از کاربران - که می بایست پس از پیشنهاد سرمایه گذاران به تصویب وزیر راه و شهرسازی برسد - به بخش خصوصی و غیردولتی واگذار نماید.

تبصره- منابع درآمدی حاصل از واگذاری طرحها و پروژه ها صرف تامین هزینه های نگهداری، بهره برداری، استهلاک اصل و سود سرمایه گذاری صورت گرفته و بهسازی طرحها و پروژه ها خواهد شد و در صورت وجود منابع مازاد، منابع مذکور می بایست توسط وزارت راه و شهرسازی پس از واريز به حساب صندوق توسعه حمل و نقل - در چارچوب اساسنامه آن- صرف تأمین مالی پروژه های اولویت دار استان محل اجرای طرحها و پروژه های واگذار شده گردد.

مواد بودجه ۱۴۰۱:

ماده ۳۸- به منظور ایجاد زیرساخت تأمین مالی در زنجیره، بورس های کالایی مجازند نسبت به ایجاد امکان معاملات کالا در بورس های ذی ربط بر مبنای اسناد اعتبار نظیر برات الکترونیک و سایر اسناد اعتباری قانونی و همچنین ایجاد ابزار لازم برای تبدیل اسناد اعتباری فوق الذکر به ریال اقدام نمایند. دستورالعمل این بند توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و ابلاغ می گردد.

ماده ۳۹- به منظور حمایت از توسعه ابزارهای مالی و همچنین تسهیل معاملات ابزارهای مبتنی بر کالا، مالیات بر ارزش افزوده کلیه کالاهایی که در قالب گواهی سپرده کالایی در بورس های کالایی کشور پذیرش می شوند، مادامی که در هر یک از بورس های کالایی مورد مبادله قرار می گیرند مشمول نرخ صفر مالیاتی می باشند. در صورتی که کالای پشتوانه گواهی سپرده ماهیتاً مشمول مالیات بر ارزش افزوده باشد مالیات مذکور، تنها یک مرتبه و در زمان تحویل فیزیکی کالا پس از کسر اعتبار

مالیاتی وصول خواهد شد و وظیفه پرداخت مالیات مذکور بر عهده تحویل گیرنده نهایی کالای پشتمانه گواهی سپرده کالایی می‌باشد.

ماده ۴۰- به منظور توسعه روشها و الگوهای تأمین مالی و استفاده از ابزارهای مالی، جلب سرمایه‌های بخش غیردولتی و اهرم سازی منابع عمومی برای اجرای طرحهای تملک دارایی‌های سرمایه‌ای و طرح (پروژه)های بیشران، «کارگروه تأمین مالی پروژه» مرکب از معاونین ذی‌ربط وزارت امور اقتصادی و دارایی (رئیس کارگروه)، سازمان برنامه و بودجه کشور، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، دستگاه اجرائی ذی‌ربط (حسب مورد) و نمایندگان صندوق توسعه ملی، شورای هماهنگی بانکها و کانون بانکها تشکیل می‌شود.

تبصره ۱- کارگروه موظف است با رعایت موازین شرعی و قانونی نسبت به طراحی و پیشنهاد روشها و ابزارهای تأمین مالی طرح (پروژه)های یادشده به شورای اقتصاد اقدام نماید. پیشنهادات کارگروه مزبور با تصویب شورای اقتصاد برای تأمین مالی طرح (پروژه)های فوق لازم‌الرعایه است.

تبصره ۲- کارگروه موظف است در صورت تقاضای شرکت‌های دولتی، دستگاه‌های اجرایی و نهادهای عمومی غیردولتی در خصوص پروژه‌های توسعه‌ای و ایجاد آن‌ها نسبت به ارائه مشاوره تأمین مالی به آن‌ها اقدام نماید.

پیشنهادی متفرقه:

ماده 43- سازمان سرمایه گذاری مکلف است بمنظور سهولت نقل و انتقالات ارزی سرمایه گذاران خارجی دارای مجوز سرمایه گذاری خارجی؛ اتاق تهاتر ارزی سرمایه گذاران خارجی را در قالب تهاتر ارزی؛ کالایی و خدمات تشکیل دهد.

متن های دکتر قادریتامین مالی محیط زیست:

ماده 44- [۱۱:۳۶] AM, 6/17/2022 جعفر قادری: جعفر شماره شیراز قادری:

۱- دولت مکلف است با تصویب آیین نامه ای که توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و با همکاری بانک مرکزی، سازمان برنامه و بودجه، وزارتخانه های اطلاعات، امور خارجه، کشور، تعاون، کار و رفاه اجتماعی و میراث فرهنگی و گردشگری پیشنهاد میشود، شرایط واگذاری اقامت دائم و یا موقت را برای اتباع خارجی متقاضی اقامت ایران که مبلغ مشخصی را در بانکهای ایرانی سپرده گذاری ارزی و یا ریالی نموده و با در ایران

سرمایه گذاری مستقیم و یا غیرمستقیم می نمایند و یا اوراق دولتی و یا مشارکت ارزی و یا ریالی طرحها (پروژه های) داخلی را خریداری می نمایند را تعیین و ابلاغ نماید. حداقل مبالغ مورد نظر هرساله توسط دولت تعیین و اعلام میگردد.

وزارت نیرو مکلف است برق حاصل از سوزاندن و یا تولید بیوگاز ناشی از زباله های شهری و روستایی را به قیمت برق حرارتی از سرمایه گذاران بر روی زباله ها را خریداری نماید. وزارت نفت نیز مکلف است گاز مورد نیاز برای تولید یک کیلووات برق حرارتی را به قیمت تحویلی به نیروگاههای حرارتی به سرمایه گذاران حاصل از زباله تحویل نماید.

ماده 45- به صندوق توسعه ملی و بانکهای عامل اجازه داده میشود تا در صورت تمایل سرمایه گذاران واحدهای تولیدی نیمه تمام و یا واحدهای تولیدی دارای بدهی معوق، پس از ارزیابی آورده سرمایه گذاران واحدهای تولیدی نیمه تمام توسط کارشناسان مورد وثوق خود، از طریق تامین مالی بخش باقیمانده و یا تعیین نسبت طلب صندوق و یا بانک عامل به کل سرمایه واحد تولیدی به همین نسبت سهامدار واحد تولیدی شوند.

تبصره ۱: در صورتیکه سهم صندوق و یا بانک عامل کمتر از سهام مدیریتی باشد سهامداران عمده مکلف به تضمین حداقل سود صندوق و یا بانک عامل معادل سود تسهیلات ارزی و یا ریالی مصوب شورای پول و اعتبار حداکثر بمدت ۴ سال پس از بهره برداری می باشند.

تبصره ۲: در صورتیکه در پایان سال چهارم، صندوق و یا بانک عامل از طریق فروش سهام خود در بورس و یا فرابورس به اصل و سود مورد اشاره نرسد و شریک هم امکان بازپرداخت اصل و سود صندوق و یا بانک عامل را نداشته باشد، با ارزیابی کارشناسان مرضی الطرفین کل واحد تولیدی و یا سهام مدیریتی واحد تولیدی (بسته به نظر شریک) به مزایده گذاشته شده و پس از کسر آورده صندوق و یا بانک عامل مابقی به شریک پرداخت میشود.

بند ۶ تبصره ۶ بودجه

ماده 46- وزارت نیرو مکلف است به منظور کاهش هدررفت آب در شبکههای توزیع و خطوط انتقال آب شرب از طریق نشتیابی و رفع نشت و همچنین رفع انشعابات غیرمجاز، در قالب مشارکت با بخش غیردولتی و با استفاده از ساز و کار بیع متقابل یا سایر روشها در قالب قراردادهای منعقد شده جهت تأمین منابع آبی اعم از آب یا پساب، معادل آب صرفهجویی شده از طریق اصلاح شبکههای توزیع را در اختیار سرمایه گذار و در محل مصرف جهت استفاده در مصارف صنعت قرار دهد.

وزارت نیرو مکلف است گزارش عملکرد این بند را هر سه ماه یک بار به کمیسیونهای عمران و اقتصادی مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.

ماده 47- ۲- دولت مکلف است شرایطی را فراهم نماید که هر ساله تا سقفی که توسط شورای پول و اعتبار تعیین میشود، اشخاص حقوقی دولتی و غیردولتی دارای...

[۱۴:۱ PM, 6/17/2022] جعفر قادری: ۵- دستگاههای اجرایی موضوع ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری و استانداران کشور مکلفند نسبت به تعیین و تصویب بسته های سرمایه گذاری بی نام دارای همه مجوزهای لازم از دستگاههای ذیربط در بخشهای مختلف اقتصادی مربوط به خود اقدام و برای جذب سرمایه گذار خارجی با شرایط رقابتی از طریق فراخوان به سازمان سرمایه گذاری اقتصادی اعلام نمایند.

[۴۳:۱۰ AM, 6/18/2022] جعفر قادری: وزارت نیرو مکلف است برق حاصل از سوزاندن و یا تولید بیوگاز ناشی از زباله های شهری و روستایی را به قیمتی برق حرارتی از سرمایه گذاران بر روی زباله ها را خریداری نماید. وزارت نفت نیز مکلف است گاز مورد نیاز برای تولید یک کیلووات برق حرارتی را به قیمتی تحویلی به نیروگاههای حرارتی به سرمایه گذاران حاصل از زباله تحویل نماید. وزارت راه و شهرسازی و شهرداریهای با جمعیت پنجاه هزار (۵۰.۰۰۰) نفر به بالا مکلفند با همکاری فرماندهی انتظامی و با استفاده از سرمایه گذاری بخشهای غیردولتی و بازپرداخت اصل و سود سالانه از محل درآمدها و با شرایط رقابتی نسبت به نصب دوربینهای پایش (کنترل) سرعت و تشخیص الکترونیک تخلفات اقدام و درآمد حاصل از ثبت تخلفات را به حسابهای مقرر در قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی واریز تا به نسبتهای تعیین شده توزیع گردد.